

PÚTNIK

XII. ročník
číslo 1/2014

Božieho milosrdenstva

farnosti Božského Srdca Ježišovho
Partizánske-mesto

Ale mne Boh pomáha a môj život udržiava Pán.

ž 54,6

Šírimo za
dobrovoľný príspevok

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Istota s Ježišom

Slovo na úvod od
vdp. kaplána

strana 3

Otázočky

Rozhovor s pátrom
misionárom

Róbertom Balekom

strana 4-6

Boli sme pri tom

Požehnanie kaplnky u
sestričiek

strana 6

Zaujalo nás

Nová exhortácia
pápeža Františka
Evangelii Gaudium

strana 7

Týka sa nás

Slávnosť Zjavenia
Pána - Traja Králi

strana 8-10

Zamyslenie

Ďakujem

strana 10-11

Zaujalo nás

Za jednotu kresťanov

strana 12-13

Farská kronika

od 19.11. do 9.12.2013

Do nášho cirkevného

spoločenstva sa sviatosťou

krstu začlenili:

Filip Čertek

Oliver Briška

Helena - Chloe Tichá

Filip Čertek

S nádejou na večný život

sme odprevadili:

Pavel Bezák, 83 r.

Oľga Laššáková, 97 r.

Novoročný vinš

Tohto roku na začiatku máme k Bohu prosbu krátku:
Nech sa vám dni šťastia množia, nech vás chráni ruka
Božia! Rok nový spokojný, šťastlivý a hojný, na tele, na duši,
daj, Pane Ježišu. Požehnaný a milostivý celý nový rok želá a
vyprosuje všetkým čitateľom redakcia časopisu.

Liturgický kalendár

1.1. - Panny Márie Bohorodičky

5.1. - 2. nedeľa po narodení Pána

6.1. - Zjavenie Pána (Troch kráľov)

12.1. - Nedeľa krstu Krista Pána

19.1. - 2. nedeľa v cezročnom období

26.1. - 3. nedeľa v cezročnom období

Istota s Ježišom

Vstupujeme do nového kalendárneho roku 2014. Je to čas, kedy si dávame novoročné predsavzatia. Väčšinou vychádzame z vlastnej skúsenosti, čo by sme chceli vylepšiť, zmeniť, poprípade dosiahnuť.

Jeden môj spolužiak si dal tiež takéto predsavzatie. Dal si také dlhodobé predsavzatie, alebo to bol možno túžobný plán, čo chce vo svojom živote dosiahnuť.

Povedal: „Keď skončím strednú školu a zmaturujem na samé jednotky, prihlásim sa na vysokú školu. Tam sa budem snažiť a keď budem mať 24 rokov, tak spromujem na tie najlepšie známky. Potom si nájdem dievča. Budem s ním nejaký čas chodiť a zoberieme sa. Vtedy už budem mať dobre platenú prácu a vlastný byt. S tým dievčaťom sa zoberiem a budeme mať maximálne dve deti...”

„Zaujímavé predsavzatie“, povedal som si sám pre seba. „Ale ako vieš, že vôbec zmaturuješ?“ spýtal som sa ho. „V čom máš tú istotu, že ťa zoberú na výšku, na ktorú chceš ísť a že tam aj skončíš na dobré známky? Kto ti zabezpečí istotu, že si nájdeš dobre platenú prácu, aby si si mohol založiť rodinu a kúpiť vytúžený byt a to, že si

nájdeš dievča, čo ťa bude chcieť a mať s tebou deti a rodinu? Tak to je veľká odvaha, dávať si takéto predsavzatie.“

Možno treba mať do nového roka vysoké ambície. Veď aj Ježiš hovorí: „Kto má, tomu sa pridá“. Treba sa snažiť a ísť v ústrety svojmu cieľu. Ale nezabúdajme na Toho, kto nám toto všetko dáva. Nezabúdajme na pokoru, že všetko čo máme, máme iba z dobrotivej a štedrej ruky Pánovej.

A tak, milí čitatelia časopisu Pútník, vykročme do nového roka tým správnym spôsobom. Nemáme veľa istôt, na ktoré sa môžeme spoliehať. No majme istotu v to, že Ježiš kráča v tomto živote aj v tomto novom roku opäť s nami. Majme vieru a dôveru, že čokoľvek nás v tomto novom roku 2014 postretne, Ježiš je stále pri nás.

Pavel Cerovský
kaplán PE-mesto

Rozhovor

Milí veriaci, prinášame vám rozhovor s pátrom misionárom Róbertom Balekom, SVD, ktorý nám prezradil, ako prežíval Vianoce, čo odporúča rodičom a ďalšie zaujímavosti.

1. Čo pre vás znamená slovo misie? Myslíte si, že každý z nás môže byť misionárom?

Misie znamenajú „poslanie“ a to konkrétne poslanie Ježišom ísť a hlásať

radostnú zvesť: „Ježiš, ktorý ťa má tak veľmi rád, namiesto teba zomrel, aby si ty mohol byť očistený od všetkého zla, čo si v živote urobil a mohol byť naveky šťastný ako úplne spravodlivý človek pred Bohom! A ako Ježiš vstal zmŕtvych, aj ty raz vstaneš k novému, no tentoraz už večnému životu s Ním.“

Každý jeden z nás je Bohom poslaný ohlasovať svojím slovom a životom pravdu, totiž že Boh je Nekonečná Láska v neustálom milovaní - nevinná a čistá od akéhokoľvek zla. Ak svojím životom a slovami toto hlásaš, si pravý misionár Boha. Ak svojimi slovami a skutkami hlásaš inú „pravdu“, totiž že Boh je

nemilosrdný, nahnevaný policajt, ktorý sledí za každým tvojím pohybom, len aby ťa uvrhol za každú maličkosť do pekla, tak vtedy nesvedčíš o pravom Bohu a nie si pravý misionár Boha. Zostávaš misionárom, no misionárom Zlého, ktorý si ťa využíva na boj proti Bohu, lebo kvôli tvojmu svedectvu nemilosrdného života nemôžu uveriť v skutočného Boha mnohí okolo teba.

2. Pri vašom apoštoláte sa stretávate aj s chudobnými, či bezdomovcami. Ako oni reagujú na poslanstvo Ježiša Krista? Prijímajú ho viac slovom, alebo skutkom vyjadreným cez vás?

Stretávam sa s bezdomovcami prevažne u Sestier Matky Terezy, kde chodievam slúžiť sv. omše, viesť katechézu pre nich a rozprávať sa s nimi osobne, ak potrebujú vyriešiť niečo osobné. Musím povedať, že tak hlboko duchovných ľudí som málokedy stretol aj vo farnostiach, v ktorých som pôsobil na Slovensku. Bol som v miernom šoku, ako sa títo podľa mňa „neznabohovia“ o Bohu vyjadrovali, ako sa pýtali. Ich slová svedčili o hlbokom zmysle pre duchovný život. Prežíval som zvláštne pocity, počúvajúc ich. Vždy som si myslel, že bezdomovci sú poslední ľudia, ktorí sa budú o takéto veci zaujímať a budú ma mať zvysoka na háku, čo im tam ja budem rozprávať. No opak je pravdou. Videl som v nich skutočný živý záujem o Boha, nefalšovaný, pretože vedia, že faloš a klamstvo im nič nepridá k ich úbohému stavu. Oni vedia, ako sa na

nich všetci pozerajú a nemajú už čo stratiť. Sú proste takí, akí sú. Na nikoho sa nehrajú. Kdežto my si počas života vytvoríme toľko zaujímavých masiek, za ktoré sa skrývame v strachu, že niekto uvidí našu pravú tvár a čo ak nás takých odmietne? No takto strácame čas a strácame seba samých a často Boh nemôže v našich dušiach nič urobiť, pretože nám to tak vyhovuje.

Ďakujem Bohu za týchto bezdomovcov. Sú mi príkladom hlbkej viery, ktorá sa neuspokojuje s málom, no chce viac a viac ... Cítim, ako ich Boh nasycuje nielen cez svoje slovo, ale aj cez svoje prejavy lásky, ktoré im cezo mňa uštedruje a ja sa divím, ako ich veľmi mám rád a oni mňa. „V e d ť s ú t o bezdomovci! Spamätaj sa!“ - hovorím si. A čo? Možno práve oni sú naozajstní ľudia so srdcom na dlani, ktorí sú schopní prijať Božiu lásku cezo mňa, ktorí sú schopní aj mne darovať prejavy lásky samého Boha, lebo sú proste sami sebou a už sa na nikoho sa nehrajú. Uhladení veriaci, ktorí nikdy nikomu nič podobné neurobili ako bezdomovci, tí takisto túžia po láske, no nedovolia ju dávať zo seba iným, ani prejaviť ju iným okolo každý deň, pretože sa to podľa ich predstáv a pravidiel proste nehodí a nerobí a tak. Sme niekedy tak úbohí - túžime po láske, ale nedovolíme si ju dávať ani ju prijímať. V tomto sú moji bezdomovci skutočne slobodní. A ja im za to

ďakujem - za kúsok ich úprimnosti.

3. Čo pre vás znamenajú Vianoce? Na čo si ako dieťa spomínate najviac a najradšej?

Vianoce pre mňa znamenajú narodenie milovaného Kráľa, ktorý ako Láska v tichu noci vstúpil do tohto sveta plného nelásky a nenávisť, aby zničený a dobitý hriechmi ľudí ich samých vytrhol zo zla a voviedol do nekonečného šťastia s Bohom Otcom. Je to čas, v ktorom si túto lásku malého dieťaťa prejavujeme v rodine, v priateľstvách, v cirkvi ako spoločenstve veriacich.

Najviac si spomínam na bohatú výzdobu v našom kostole v Námestove, na obrovský spev kolied všetkých veriacich, až sa kostol triasol, na napínavé čakanie na Ježiška, ktorý mal priniesť darčeky a samozrejme na rozbaľovanie darčiekov. Spomínam si, ako raz počas večere čosi v susednej obývačke buchlo a rodičia so stíšeným hlasom nám oznámili: „Taaak a teraz prišiel Ježiško a práve dáva darčeky pod stromček!“ Ale pohnúť z miesta sme sa nemohli, pretože pravidlo bolo neodchádzať od stola, kým všetci nezjedia. No aj keď som zistil, že darčeky dávali celý čas rodičia a aj dávajú, čaro Vianoc stále vo mne zostalo až doteraz ako čas obdarovania sa navzájom, ako nás Boh obdaril sebou samým a spásou.

4. Čo by ste odporúčali rodičom na Vianoce, ako majú prejsť štedrosť vlastným deťom a súčasne pri tom pamätať na chudobných?

Veľmi dobrý, no dosť riskantný spôsob ako prežiť Vianoce - ale len pre odvážnych, je pozvať na Štedrú večeru medzi seba do rodiny jedného z bezdomovcov, ktorých deti vidia dennodenne na ulici žobrať, dokonca aj nechať deti, nech si vyberú, koho. Umyť, ošatiť a správať sa celý večer k nemu ako k členovi rodiny. A skúsiť povzbudiť deti, aby sa zriekli časti peňazí na svoje darčeky a kúpili a podarovali za tieto peniaze darček tomu danému bezdomovcovi, nech pocíti teplo ľudského domu, rodiny, vzájomnej lásky

a pochopenia.

5. Z čoho máte najväčšiu radosť v Moskve?

Najväčšiu radosť mám asi práve z bezdomovcov. Vidím ich, ako sa postupne dostávajú z toho zničenia, deštruktívneho spôsobu života a začínajú aktívne žiť s Bohom. Prosím o modlitby za nich.

6. Aké je vaše životné krédo?

Je to myšlienka sv. Terezy Ježiškovej: „Pane, prosím, premeň ma v Seba - v Lásku, lebo Ty si Láska a ja som tvoj obraz. Celý sa ti úplne navždy odovzdávam.“

Za rozhovor ďakuje redakčná rada!

Do ďalšej práce prajeme

Božie požehnanie a veľa milostí!

Požehnanie kaplnky u sestričiek

V pondelok 9. decembra 2013, na sviatok Nepoškvrneného počatia Panny Márie, sa v našej farnosti konala slávnosť, počas ktorej bola požehnaná kaplnka Povýšenia sv. kríža u rehoľných sestričiek - Vykupiteľiek (bývalý charitný dom). Slávnostný obrad za prítomnosti veriacich vykonal dôstojný pán dekan Mons. Vladimír Farkaš a dôstojný pán Peter Hrabovecký SDB, administrátor farnosti Partizánske-Šípk.

Slávnosť sa začala svätou omšou, ktorú svojím spevom a hudbou obohatili členovia zboru Laudatio a rehoľné sestričky z Topolčian, ktoré sa tejto slávnosti tiež zúčastnili. Počas sv. omše bola požehnaná kaplnka a aj celá budova, ktorá sa od 1. novembra 2013 stala domovom rehoľných sestier. Na

záver slávnosti nasledovalo spoločné „agapé“, ktoré pre všetkých zúčastnených pripravili rehoľné sestry.

Chcem za nás všetkých rehoľné sestry - Vykupiteľky medzi nami privítať a popriať im veľa Božích milostí, síl, trpezlivosti a lásky v ich náročnej, ale veľmi potrebnej práci a službe druhým.

Boris

Nová exhortácia pápeža Františka

Evangelii Gaudium

Kým sa objaví oficiálny slovenský preklad novej apoštolskej exhortácie pápeža Františka Radosť evanjelia, priblížime si jej myšlienky v zostručnenej podobe.

Svoju apoštolskú exhortáciu pápež František začína týmito slovami: „Radosť evanjelia naplňa srdce a celý život tých, ktorí sa stretávajú s Ježišom. Tí, čo prijímajú jeho spásu, sú oslobodení od hriechu, od smútku, od vnútornej prázdnoty, od izolovanosti. S Ježišom Kristom sa vždy rodí a znovuzrodzuje radosť. V tejto exhortácii sa chcem obrátiť na veriacich kresťanov, aby som ich pozval na novú etapu evanjelizácie, vyznačujúcu sa touto radosťou, a ukázal cesty pre napredovanie Cirkvi v najbližších rokoch.“ Veľkým rizikom pre súčasný svet, preniknutý konzumizmom, je u p a d n u t i e d o

individualistickej skleslosti. „Toto je veľmi reálne nebezpečenstvo aj pre veriacich,“ hovorí Svätý Otec. „Sú kresťania, ktorí, ako sa zdá, majú štýl Pôstu bez Veľkej noci.“ Upozorňuje, že ten, kto evanjelizuje, nesmie mať „tvár ako na pohrebe“ a všetkých vzápätí pozýva „znovunadobudnúť sviežosť evanjelia“, nachádzať „nové cesty“ a „kreatívne metódy“. Nadviazaním na učenie exhortácie Evangelii nuntiandi Pavla VI. kladie František opäť do centra „Ježiša Krista, prvého a najväčšieho evanjelizátora“, ktorý nás dnes všetkých volá, aby sme s ním mali účasť na diele spásy. Od „čisto udržiavajúcej“ pastorácie je podľa neho

potrebné prejsť k pastorácii „cieľavedome misijnej“. Vysvetľuje, že v exhortácii „zberá ovocie prác synody“ a pridáva ďalšie vlastné myšlienky. Zámerne sa však nechce vyjadrovať ku všetkému: „Nepovažujem za vhodné, aby pápež nahrádzal miestne biskupské zbory pri posudzovaní všetkých otázok, ktoré sa objavujú v rámci ich oblasti. V tomto zmysle upozorňujem na nutnosť pokračovať v zdravej decentralizácii“. Nasledujúcich sedem tém, obsiahnutých v

ZAUJALO NÁS

piatich kapitolách exhortácie, tvorí základné piliere vízie pápeža Františka o novej evanjelizácii: reforma Cirkvi vedúca k misijnej aktivite; pokušenia, ktorým musia čeliť pastorační pracovníci; Cirkev chápaná ako celok Božieho ľudu, ktorý evanjelizuje; homília a jej príprava; sociálne začlenenie chudobných; pokoj a sociálny dialóg; duchovné motivácie pre misijnú aktivitu. Úvod k piatim kapitolám exhortácie František uzatvára citátom sv. Pavla: «Ustavične sa radujte v Pánovi! Opakujem: Radujte sa!» (Flp 4,4).

Spracoval Boris
Zdroj: Vatikánsky rozhlas

Slávnosť Zjavenia Pána - Traja Králi

Zaangažovanosť kresťana - záležitosť viery, nádeje a lásky (Mt 2,1-12)

Priniesť obeť

Počas sviatkov vo chvíľach ticha aj vy ste sa mnoho zamýšľali nad vecami každodenného života? Snáď aj svojho postoja k viere. Svojej osobnej zaangažovanosti. Keď sa vieme zaangažovať v iných oblastiach života, ako je to v zaangažovanosti sa vo viere? Prečo mladí chodia radi na diskotéku? Prečo si rád sadnem k šachovnici? Prečo zoberiem rád do rúk knihu? Alebo sadnem za klavír? Lebo mám z toho radosť? Áno. Musím vynaložiť určité úsilie, námahu, ale výsledok poteší, uspokojí, obohatí, naplní pokojom, pocitom šťastia.

Dnes - na sviatok Zjavenia Pána - čítame, ako mudrci:

„padli na zem a klaňali sa mu. Potom otvorili svoje pokladnice a dali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu.“ (Mt 2,11-12)

Uvažujme, aká to musela byť veľká túžba, ktorá prinútila mudrcov dať sa na cestu. Keď nezávisle na sebe vyčítajú z kníh Židov, že hviezda má oznamovať narodenie neobyčajného kráľa. Chcú ho vidieť, pokloniť sa mu, a nie iba slušnosť im kázala, že nejdú s prázdnyimi rukami. Ich osobná zaangažovanosť ich vedie k tomu, aby sa vydali na cestu do neznámej krajiny. Známe udalosti,

známe veci, známi ľudia, a predsa nové motívy, postoje, nová možnosť zaangažovania.

Ľudí v evanjeliu je možné rozdeliť do niekoľkých skupín osobnej zaangažovanosti sa vo vzťahu ku Kristovi.

Herodes reprezentuje ľudí, zaujímajúcich sa len o seba. Starajú sa o to, aby im nik a nič neohrozilo ich

pohodlie, blahobyt ... Zaangažujú sa vtedy, keď sa cítia ohrození. Nešťitia sa pretvárk, podlosti, klamstva, dopustia sa teroru, násilia, vražd ... Ich zaangažovanosť končí skôr, ako si myslia, a často práve opakom, po ktorom túžia. Ich život možno prirovnať k zrnú z podobenstva,

ktoré vtáky vyzobú skôr, ako zapustí korene a začne vyrastať steblo. Čo je to za život? Takto máme realizovať svoj život? Čo je zmysel, podstata, cieľ života na zemi? Dá sa hovoriť aj o pokrstených ľuďoch, ale nie kresťanoch. Boh je ich nepriateľ.

Niektorí vodcovia národa zo skupín farizejov a zákonníkov predstavujú druhú skupinu. Sú vzdelaní, majú zodpovednosť, vedia, kde sa píše o narodení Mesiáša, vedia, kde sa má narodiť, snáď videli aj hviezdu a zahoreli

ako zrnko, pretože zapustilo koreň na skalu. Neskôr striehnu, aby Ježiša podchytili v reči, striehnu na jeho život, a dokonca sa mu rúhajú, keď zomiera na kríži. Podstata života je moc, sláva, tichý súhlas s hriechom, poklonkovanie? Kresťan sa zaangažuje len vtedy, keď mu to vyhovuje. Sebec voči Bohu.

Ďalšiu skupinu tvoria zvedavci okolo Ježiša od jeho narodenia až po zmŕtvychvstanie. Vojaci vraždia betlehemských chlapcov. Judáš zradí za tridsať strieborných. Mládenec, ktorý má mnoho majetku, odíde smutný preč. Zástup, ktorý hľadá Ježiša po rozmnožení chleba a rýb, neprijíma Ježišove slová o pravom pokrme. Iné zrnko padlo do trnia. Udusilo sa. Kresťan, ktorý sa angažuje len na vonkajšom fóre, plní si povinnosti len zo zvyku: sviatky sú vec tradície, viera vec folklóru. Takíto sa nedokážu zrieť seba, a preto nikdy nepocítia radosť z osobnej zaangažovanosti sa vo viere. Nedokážu seba ponúknuť ako zlato, kadidlo či myrhu. Ich oči nevidia alebo nechcú vidieť vzor, príklad iných zo svojho okolia, ktorí sa v zaangažovanosti vedia mnohého zrieť, ovládať, ale oveľa viac dostávajú, ako im prisľúbil Ježiš.

Vážnu skupinu predstavujú pastieri a králi pri jasliach. Čo bolo s nimi neskoršie? Podstatné je, že splnili, čo sa od nich očakávalo, žiadalo. Pastieri

rozprávajú a potom mlčia. Králi sa vrátili do svojej krajiny a nič viac nevieme o ich ďalšej činnosti. Na svojom mieste, vo svojej dobe boli však zrnom, ktoré splnilo svoje poslanie. Prinieslo úrodu. Stonásobnú úrodu. Boh nehľadá na osobu, ale milý mu je každý, kto sa ho bojí a koná spravodlivo. Boh nám dáva čas, priestor, talent a čaká, že mu v čas ním určený, ktorého my dĺžku nepoznáme, splníme jeho očakávanie. Naša osobná zaangažovanosť je hodnota, ktorá rozhoduje, ktorú nemožno podceňiť.

Pri opravách okolo kostola, farskej budovy, ale aj pri iných príležitostiach osobná zaangažovanosť prináša radosť, pohodu a často aj vzrast vo viere.

Na sídlisku postavili nový kostol. Kostol stavala firma. Je pravdou, že mnohým to prinieslo výhody: blízko do

kostola, príjemné prostredie a podobne. Veriaci na jeho stavbe boli zaangažovaní len finančne.

Iní postavili kostol na sídlisku, ale svojpomocne. Aj tento kostol má mnoho výhod, ale jedna prevyšuje predchádzajúce, a dá sa vyjadriť slovami: je to náš kostol. Aj po rokoch ich spomienky viažu k určitým veciam, udalostiam pri stavbe a budovaní kostola. Osobná zaangažovanosť.

Keď starý hudobník prechádzal okolo chrámu, kde nedávno inštalovali nový organ a počul ho hrať, zatúžil si

organ vyskúšať. Poprosil organistu, ktorý si skúšal nejaké skladby. Ale dostal zamietavú odpoveď. Znova slušne poprosil, ale organista odpovedal:

„Je mi ľúto, ale kam by sme prišli, keby si každý, kto ide okolo, chcel vyskúšať nový organ?!”

Starý hudobník do tretice poprosil: „Len jednu skladbu.”

Nebolo mu vyhovené. Smutný odchádzal, keď tu zrazu z organa zaznievala jeho skladba, ale veľmi úboho. Urazil sa. Vrátil sa a rázne poznamenal:

„Pane, túto skladbu treba ináč hrať, dovoľte mi.”

Organista - udivený neodbytnosťou - dovolil mu zahrať. Z organa zazneli krásne tóny. Teraz sám organista položil ruku na plece a pýta sa:

„Kto ste?”

„Mendelsson.”

„Čože? Vy ste ten hudobný skladateľ? Prepáčte, že som vám hneď nedovolil.”

Hudobník bol osobne zaangažovaný. Koľkokrát sa ľahko a rýchlo zriekneme osobnej zaangažovanosti za svoju vec, prospešnú pre dušu či duše iných. Je potrebné ísť za svojím cieľom, ktorý je v zhode so slovami: Buď vôľa tvoja ... Vedieť priniesť dar Bohu. Aj sám seba ako králi svoje dary. Uvažujme, čo od nás ako dar právom čaká Dieťa Ježiš? Že nič nemáme? A čo to najcennejšie, sami seba?

Mudrci prijali oslovenie hviezdy. Vykonal cestu. Priniesli dary. V našom živote je mnoho hviezd, ktoré pozývajú na cestu zrealizovať slová: Buď vôľa tvoja. A naša odpoveď?

Vianočné sviatky sú ako dni duchovných cvičení, počas ktorých máme viac času sa zamyslieť nad svojím zaangažovaním sa v duchovnom živote. Aj dnešné evanjelium o mudrcoch je lekciou, výzvou k aktívnejšiemu prístupu v oblasti zaangažovania sa.

Amen.

Z myšlienok P. Ľubomíra Stančeka CM

Ďakujem

Žiaden človek sa neochudobňuje, keď je dobrý k druhým. Presne naopak: láska, ktorú darujeme ostatným, sa nám niekoľkonásobne vráti.

Príslovie hovorí: Šťastie sa narodilo ako dvojča - musíme sa oň deliť. To isté platí o láske. Láska zdvojnásobuje silu, robí človeka vynaliezavým, vnútorne slobodným a radostným. Poďakovať sa ostatným by nemal byť pre nás žiaden problém. Pochváliť ich za služby, priateľstvo, ochotu pomôcť, náklonnosť, za pocit domova a istoty.

Keby sme svojim blízkym z času na čas

povedali: „ste cennejší, ako tušíte,“ prežívali by sme väčšiu spokojnosť.

Ďakujem ti za to, že si, a že si taký, aký si. Za tvoju stálu ochotu odpúšťať, za súcit, za tvoju starostlivosť o mňa, za pozornosť, ktorú mi venuješ.

Ďakujem ti za veľa vecí, ktoré vôbec nie sú samozrejmé.

Ďakujem ti za tvoju blízkosť, za tvoje výrečné ticho. Skutočne mlčať dokážu len dobrí ľudia. Ľudia, ktorí nechcú druhých ponížiť a využiť. Ľudia, ktorí sa dokážu stiahnuť v prospech druhého.

Ďakujem ti za úprimnosť, za kritický postoj voči mne, za tvoje premyslené napomenutie, za tvoju skutočnú starosť o mňa.

Ďakujem ti za otvorenosť, za cit pre pravdu, za tvoje múdre sprevádzanie, rozumné upozornenia, hodnotné pripomienky, za tvoje komentáre, ktoré vedú k zamysleniu.

Ďakujem ti, lebo si pochopil, že všetci bez výnimky sa môžeme učiť z našich chýb, a preto ma nenecháš robiť hlúposti, ale ma včas láskavo upozorníš.

Ďakujem ti za trepezlivosť so mnou a mojimi slabosťami či chybami. Ďakujem ti za pochopenie, že sa nevraciaš k minulosti, nechceš viac rozvíriť bolestné spomienky.

Ďakujem ti, že chápeš trepezlivosť ako čosi viac, než len čakanie či nevšímavosť.

Chcem *ďakovať* tebe a všetkým, ktorí tak ako predtým i teraz píšú listy - možno aj ľuďom, ktorí sú obzvlášť vnímaví na tieto prejavy lásky.

Chcem *poďakovať* tebe a všetkým, ktorí mi občas napíšu, za ich vernosť, otvorenosť a záujem.

Chcem *poďakovať* tebe a všetkým, ktorí mi chcú dať prostredníctvom listov alebo pohľadníc vedieť, že sa z toho tešia.

Chcem *ti ďakovať* za tvoje telefonáty, za tvoje dobré želania, za tvoju starosť o mňa, za tvoje stále sa opakujúce otázky o mojom zdraví.

Chcem *ti ďakovať* za tvoju náklonnosť, za ochotu počúvať, za dobré tipy a rady, za tvoj čas a za to, že ti na mne záleží.

Chcem *ti ďakovať* za dôveru a priateľstvo. Som rád a som vďačný za to, že jestvuješ!

Ďakujem ti za dar času, za tvoju pozornosť, za tvoje kamarátstvo, za tvoju samozrejmu prítomnosť.

Ďakujem ti, že si si našiel čas dokonca aj na dovolenke a poslal si mi pohľadnicu, že si

na mňa myslel počas slávnostných dní a prial si mi rýchle vyzdravenie, keď som ležal v nemocnici.

Ďakujem ti za vernosť, spoľahlivosť a stálosť. Ďakujem, ďakujem za nezaplatiteľný dar tvojho času.

Ďakujme prírode za jej veľkorysosť!

Mnohým ľuďom dlhujeme *vďaku* za ročné obdobia nášho života.

Mnohým sme veľa dlžní: rodičom, vychovávateľom, učiteľom, tým, ktorí nás sprevádzali na našej ceste, tým ktorí nám ponúkli domov, ale aj tým, ktorí sú voči nám s láskou kritickí.

Chceme *byť vďační* za všetko, čo v nás nechal Boh a blížni rásť, klíčiť a dozrievať. Naša úroda nech pretrváva dlhšie ako ročné obdobia - až do večnosti.

Všetci *sme vďační* druhým ľuďom za mnoho v našich životoch. Ľuďom, ktorí nám pomohli, ktorí nás povzbudili, ľuďom, ktorí pri nás stáli aj vtedy, keď nás ostatní opustili.

Ty - my všetci - chceme Bohu ďakovať za jeho lásku. Prebúdza v nás nádej - aj pre nový rok. Z nej pramení naša odvaha znova dôverovať svetu. Prúdi z nej pre nás sila znášať nedokonalé a nedať priestor rezignácii.

Podakujeme všetkým, ktorí pri nás stáli a stoja.

Citáty: „Každé poďakovanie je nový začiatok.“ Wermer Steinberg

„Naozaj sa patrí, aby sa človek naučil byť vďačný. Musí sa zbaviť nevšímavosti a nemyslieť si, že má nárok na všetko. V skutočnosti nemá nárok na nič, všetko je totiž dar od Boha.“ Romano Guardini

„Jestvuje len jedna zbraň, len jeden liek proti smútku - vďačnosť.“ Ida Friederike Görres

Spracoval Boris

Za jednotu kresťanov

V januári sa začína týždeň modlitieb za jednotu kresťanov. Akcia je spoločnou iniciatívou Svetovej rady cirkví a Pápežskej rady na podporu jednoty kresťanov.

Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov sa zrodil z iniciatívy pátra Paula Wattsona, zakladateľa anglikánskeho náboženského spoločenstva, ktorý neskôr vstúpil do Katolíckej cirkvi. Jeho myšlienka získala požehnanie od pápeža sv. Pia X. a neskôr ju podporil aj pápež Benedikt XV. a rozšíril ju pre celú Katolícku cirkev listom Romanorum Pontificium z 25. februára 1916.

M á m e m i m o r i a d n u príležitosť pristúpiť vo viere a v láske k modlitbám za jednotu kresťanov. Hľadme na Ježiša, ktorý žil na zemi v jednote s Otcom a Duchom svätým, ktorý nám ukázal všetko, čo potrebujeme pre život v jednote. (Benedikt XVI.)

Modlitba - (adorácia)

Bože, Prapôvod a Sila každej jednoty, voláme k Tebe a prosíme Ťa, aby si od seba odlúčeným kresťanským cirkvám daroval tú jednotu, ktorá zodpovedá vôli nášho Pána Ježiša Krista. Vieme síce, že my sami musíme urobiť všetko možné, aby sa táto jednota stala

skutočnosťou, lebo od nás a nie od Teba pochádza rozkol medzi kresťanmi. Ale práve táto naša úloha je darom Tvojej milosti, ktorá jedine môže darovať chcenie a uskutočnenie tejto jednoty. Preto všetko naše úsilie sa môže začínať iba modlitbou: Daj, čo od nás vyžaduješ.

Ak všetky Kresťanské cirkvi vyznávajú Najsvätejšiu Trojicu, Boha, jediného Pána a Vykupiteľa Ježiša Krista, ak sme všetci pokrstení v Trojjednom Bohu a znovuzrodení pre večný život v sile Tvojho Božského Ducha, vtedy je už medzi nami kresťanmi tá Božská Jednota, ktorou si Ty.

Jednota Cirkvi je našou úlohou a preto prosíme, nech Tvoj Duch naplní všetky cirkvi jedným spásaným strachom z toho, čo sme všetci spôsobili Telu Tvojho

Syna svojou panovačnosťou, namyslenosťou, zamilovanosťou do vlastného názoru, nedostatkom lásky plnej znášateľnosti, obmedzenosťou nášho ducha, ktorý nechce strpieť, aby Tvoja pravda bola ohlasovaná mnohými spôsobmi, v ktorých kladieme seba namiesto tvojej pravdy.

Daruj nám rozvážnosť a múdrosť v našom bezmocnom konaní, aby sme namyslenou horlivosťou za jednotu nespôsobili ešte väčší rozkol. Urob cirkevných vodcov smelými, daj im

radostné presvedčenie, že jednota neznamená uniformitu, v ktorej by jedna jediná cirkev bola celým zákonom pre ostatné, ale že táto jednota pozostáva v uzmierenej mnohotvárnosti cirkví.

Daj nám, svätý a milosrdný Bože, plnú vôľu k jednote, ktorú od nás požaduješ, aj keď nás srdce obžalúva, že vlastnime príliš málo z mocného ducha jednoty.

Náš Pane, sme si vedomí, že zjednotenie kresťanov okrem modlitby predpokladá aj naše osobné úsilie vytvárať jednotu s tými, s ktorými bezprostredne žijeme. To vyžaduje ale otvorenosť k pravde, počúvanie druhých, trpezlivosť a jednoduchosť, lásku a citlivosť.

Ak si osvojíme umenie prijímať sa navzájom, budeme sa väčšmi podobáť Tebe, Pane, lebo Tvoje srdce je samá blahosklonnosť a myslí len na iných.

Pane, vieme, že prirodzená radosť ľudí zbližuje. Radosť nadprirodzená zjednocuje. To si Ty začal túto radosť

rozdávať od okamihu svadby v Káne Galilejskej. Tvoja prítomnosť v spoločenstve svadobčanov bola prínosom pre všetkých. Radosť znásobilo premenenie vody na víno. Nemôžeme si predstaviť Tvoju návštevu u Lazára, bez povznesenej nálady, bez radosti, ktorá naplňala ovzdušie. Aj pri stretnutí s deťmi, keď sme unavení, vlievaš šťastie do ich srdc. Ak budeme, Pane, mať takúto jednotu s Tebou, ona bude oživovať radosť. Radosť, ktorá nás bude zjednocovať, lámať hrádze, prekážky a bude vytvárať spoločenstvo, uprostred ktorého budeš Ty, Pane. Radosť preniknutá živou vierou priťahuje a zjednocuje. Slovom, robí nás bratmi a sestrami.

Pane, vo chvíľke ticha, v úzkom spojení s Tebou chceme ešte hlbšie pochopiť Tvoje slová o jednote a prosiť Ťa za všetkých, s ktorými sme povinní vytvárať dennodenne jednotu.

Prevzaté, krátené

Zo zdroja: Moja komunita, modlitba.sk
spracoval Boris

Modlitba k sv. Júdovi Tadeášovi

Svätý Júda Tadeáš, príbuzný Ježiša Krista, slávny apoštol a mučeník, ty sa skvieš čnosťami a zázrakmi, si verným a rýchlym pomocníkom všetkých, ktorí ťa ctia a dôverujú v teba vo svojich trápeniach. Hľa, s dôverou prichádzam k tebe a s najväčšou vrúcnosťou ťa prosím, pomáhaj mi svojím mocným orodovaním v mojej úzkosti. Veď Pán Boh ti dal tú výhodu, že mimoriadne pomáhaš tým, čo sa už zriekli všetkej

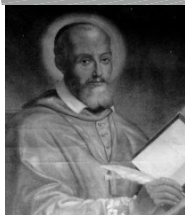
zemskej nádeje. Zhliadni na mňa z neba a pomáhaj mi v tomto mojom trápení. Prosím ťa, neopušť ma v mojom biednom stave. Dokáž aj na mne, aké vzácne je u Boha tvoje orodovanie. Za tvoju pomoc budem ti po celý svoj život povďačný. Od tejto chvíle budem ťa ctíť ako svojho zvláštneho patróna a podľa možnosti rozširovať úctu k tebe.

Amen.

František Saleský

biskup, učiteľ Cirkvi

Sviatok: 24. január

Roky života: 1567 - 1622

Vyhlásený za svätého:
16.11.1871 - Pius IX.

Význam mena: slobodný
(zast. nem.) alebo malý
Francúz (francesco - z tal.)

Emblém: biskupský pastoriál

(berla)

Narodil sa 21.8.1567 v Sales v Savojsku ako potomok šľachtického rodu. Od šiestich rokov chodil do školy v La Roche, kde sa začal učiť okrem francúzštiny i latinský jazyk. V pätnástich odišiel študovať filozofiu a právo do Paríža. Ďalším jeho jazykom sa stala gréčtina a obľúbeným predmetom rétorika. Jazdil na koni a cvičil sa v šermi. Jeho duchovnú formáciu pozitívne ovplyvnili jezuiti v Clermont. V dobe štúdií vo veku 19-tich rokov prešiel krízou viery, na ktorej sa podieľalo Kalvínovo učenie o predurčení. Domnieval sa, že sa nevyhne zatratení a že nebude môcť na večnosti milovať Boha. Rozhodol sa preto zo všetkých síl milovať Boha aspoň na zemi. Svojmu predsavzatiu ostal verný. Počas šiestich týždňov k najčastejším modlitbám, ktoré mu z krízy pomohli, patrilo: „Bože, obetujem ti celé svoje srdce a keby sa stalo, že by som ťa nesmel milovať v nebi, chcem ťa milovať aspoň kým žijem.“ A druhá modlitba bola k Matke: „Rozpomeň sa, najlaskavejšia Panna Mária, veď nikdy som nepočul, že by si opustila toho, kto sa utiekal pod tvoju ochranu a prosil o tvoj príhovor ...“ Neskôr v Chablais spoznal, ako Boh využil k dobrému i túto cestu. Po štúdiu v Paríži pokračoval v Padove, kde dosiahol titul doktor práv v 24 rokoch. V savojskom Chambéry sa stal členom senátu, ale kariéra ho nelákala, túžil po kňazstve. Dlho tajil túto túžbu, až kým si nebol celkom istý, že je to naozaj Božia vôľa. Stalo sa to počas jazdy na koni. Keď trikrát spadol z koňa, vždy mu vypadla aj pošva s mečom na zem v tvare kríža.

Vzhľadom na jeho už skôr získané teologické znalosti prebehla jeho príprava na kňazstvo tak

rýchlo, že už 18.12.1593 prijal kňazské svätenie. Bolo to v období reformácie a František sa rozhodol urobiť expedíciu na územie kalvínov s cieľom obrátiť 60000 kalvínov späť ku katolíkom. Expedícia pozostávala iba z Františka a jeho bratranca. Františkov otec odmietol podporiť svojho syna v jeho ceste a diecéza tiež nemala prostriedky na podporu. Tri roky trvala táto ich cesta v kalvínskom kraji Chablais južne od ženevského jazera, kde sa dvere pred nimi zatvárali a odprevádzali ich skalami. V zime s omrznutými nohami zanechávali krvavé stopy v snehu, spávali v senníkoch, občas i na stromoch, aby sa ochránili pred vlkami. Po troch rokoch ho bratranec opustil a nechal ho samého, neobrátili ani jedného kalvína. František však s neobyčajným pokojom pokračoval. Nikto ho nepočúval, nikto mu neotváral dvere. František sa dal do písania letákov a príťažlivým štýlom sa snažil postupovať čo najzmierlivejšie. Letáky pripevňoval na domy. Niektorí kalvíni boli už rozhodnutí ho zabiť, lenže pri stretnutí s ním ich odzbrojovala jeho láska. František pomaly začal získavať srdcia svojich odporcov. V roku 1603 už v hlásení do Ríma oznamoval návrat 25 000 inovercov.

Žil skromne a jednoducho i ako biskup. Svoje príjmy považoval za majetok chudobných. Všade kázal, udeľoval sviatosti, navštevoval chorých, podporoval chudobných, kam prišiel šíril pokoj a lásku. Dával nielen cenné rady, ale podľa potreby napomínal, tešil, zmieroval rozbroje. Počúval kňazov i veriacich a pomáhal im riešiť ich problémy. Počas troch rokov vykonal vizitáciu svojich 450-tich farností vrátane tých ťažko dostupných v horách. Pôstne kázne vykonával na rôznych miestach svojej diecézy.

V roku 1604 urobil jeden z najdôležitejších krokov vo svojom živote smerom k svätosti a mystickej jednote s Bohom. V Dijone si všimol vdovu, ako sústredene počúva jeho kázeň. Túto ženu už videl vo svojom sne. Bola to Jana de Chantal, ktorá žiadala od neho duchovné vedenie. Práve táto jeho snaha pomôcť jej viedla

aj jeho samého k nastúpeniu mystického života. Výsledkom trojročnej spoločnej práce bolo spoločné založenie nového rádu Navštívenia Panny Márie, nazvaného po ňom - Saleziánkami. Založili ho v r. 1610 v Annecy a pápežsky bol schválený v r. 1618. Okrem toho niektoré zrušené kláštory obnovil. Docielil tiež vrátenie cirkevného majetku.

Často zdôrazňoval vnútornú snahu o dokonalú lásku k Bohu a k blížnemu, ktorú kládol na prvé miesto. Na otázku, ako sa dá naučiť tejto láske, povedal: „Je to jednoduché. Ako sa učí malé dieťa pomaly chodiť, tak sa učíme milovať, keď sa jednoducho milovať pokúšame.“ Pre kňazov napísal inštrukcie ohľadom sviatosti zmierenia a kázní. Vydal smernice pre vyučovanie náboženstva. Jeho výuka bola jednoduchá, jasná, používal veľa príkladov. Mal bohatú korešpondenciu, napísal okolo 6000 listov, ktoré sa neskôr stali základom knihy „Filotea“, nazvaná tiež „Návod ku zbožnému životu.“ Kniha bola určená hlavne laikom, pretože bol presvedčený, že aj obyčajný človek sa má snažiť rásť k svätosti a sám svojím životom dokazoval, že

aj v aktívnom zamestnaní to je možné. V tom čase sa svätosť prenechávala iba mníchom a mníškam. Tieto jeho listy sa stali veľmi populárne v celej Európe, hoci niektorí kazatelia ich rozhorčene roztrhali, lebo schvaľovali tanec a vtipy.

Osobnosť Františka Saleského dokresľujú jeho výroky na tému zbožného života a vzťahu k druhým ľuďom: „Je lepšie mlčať, ako dokazovať pravdu bez lásky.“ „Pravda nech je vľúdna.“ Jeho vzťah k nepriateľom bol taký, že povedal: „Keby mi nepriateľ vylúpil jedno oko, druhým sa na neho priateľsky pozriem.“

K druhým bol dokonalo láskavý a ohľaduplný, sám k sebe prísny, pretože láska k Bohu a k ľuďom mala u neho vždy prednosť. Z lásky zomrel vyčerpaním už v 55-tich rokoch v Lyone 28. decembra 1622. Pochovali ho v Annecy, no jeho srdce si ponechali ako relikviu v Lyone. Dnes odpočíva vedľa pozostatkov sv. Jany de Chantal v chráme Navštívenia v Annecy. Kanonizovaný bol roku 1665 a v r. 1877 bol Piom IX. vyhlásený za učiteľa cirkvi.

Pápež František školí manažérov

Väčšina z nás má v práci šéfa alebo šéfkú a niekedy to je s nimi doslova na nevydržanie. Namiesto povzbudivých slov počujete príkazy, zákazy a výčitky. Snívate, aké by to bolo super, kedy bol vedúci ľudskejší, empatickejší, chápavejší, keby si uvedomoval, že podriadení sú ľudia a nie stroje.

Ak vám to je známe, váš šéf určite potrebuje dobré školenie, najlepšie od skúseného manažéra veľkej organizácie. Máme pre neho riešenie a nemusí sa pritom registrovať na žiaden kurz: stačí pozorne sledovať život pápeža Františka. Tu je niekoľko základných rád:

Vyberte si správne vzory. Náместník Krista okrem svojho Šéfa obdivuje a verne nasleduje svätého Františka z Assisi.

Choďte medzi ľudí. Vymenil štýlové červené mokasíny za obyčajné čierne topánky, namiesto limuzíny sa zviezol autobusom a stále preferuje hosťovský dom pred pápežským palácom.

Buďte sami sebou. Jorge Mario Bergoglio nešiel na PR školenie, ako sa má správať pápež. Bergoglio robí to isté ako kňaz, biskup, kardinál a aj ako pápež. Je sám sebou.

Dávajte príklad. Chce chudobnú Cirkev a žije chudobne. Učí lásku k blízkym a prejavuje ju.

Načúvajte ľuďom a majte ich radi. Svätý Otec číta listy bežných ľudí a v mnohých prípadoch sa snaží aktívne pomôcť.

Nebojte sa zmeny. Od lídra sa očakávajú veľké veci a aj tu pápež František ukazuje svoje talenty: odhodlal sa k neľahkým personálnym zmenám, pustil sa do prieskumu o názoroch veriacich, bez ohľadu na protokol sa zvitava s ľuďmi a vozí deti na papamobile.

Chceme, či nechceme, slová a činy pápeža Františka môžeme čítať aj v širšom kontexte. Jeho charizma má šancu pretvárať naše pracoviská, školy, nemocnice i štátne inštitúcie. Verme, že si od neho zoberie príklad ne jeden šéf.

ZDROJ: Kormidlo.sk

Biskupi vyhlásili rok 2014 na Slovensku za Rok Sedembolestnej Panny Márie

V roku 2014 si pripomenieme 450. výročie prvého zázraku na príhovor Panny Márie v Šaštíne a 50. výročie potvrdenia Sedembolestnej Panny Márie za patrónku Slovenska pápežom Pavlom VI. My, biskupi, zídenní na 76. plenárnom zasadaní Konferencie biskupov Slovenska vo Vranove u Brna, reagujúc na početné prosby veriaceho ľudu, vyhlasujeme **Rok Sedembolestnej Panny Márie**.

Jubilejný rok Sedembolestnej Panny Márie sa začne sláviť 1. januára 2014 a bude zakončený 31. decembra 2014. Jeho vrcholom bude slávnostné zverenie Slovenska pod ochranu Sedembolestnej Panny Márie, dňa 15. septembra 2014 v Šaštíne.

Povzbudzujeme veriacich, aby sa tento jubilejný rok stal časom obnovenia a prehĺbenia modlitby posvätného ruženca, prostredníctvom ktorého rozjímame nad tajomstvami našej spásy. Chceme prosiť našu nebeskú Matku, ochrankyňu života, o pomoc a príhovor pri obrane nenarodeného života, rodiny a manželstva v našej krajine i v celej Európe.

prevzaté a krátené

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: <http://partizanske.fara.sk>, e-mail: pe.mesto@fara.sk

Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: P. Andacký, A. Bezáková, M. Turek, B. Laurinec, R. Račáková. Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný cenzor: Mons. Vladimír Farkaš. Redakčná rada ďakuje všetkým, ktorí sa na vydaní časopisu podieľali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail: pe.mesto@fara.sk. Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadané príspevky nevraciam.

Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.

Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.